

สำนวนเลขที่ 89/288/2548

ประเภทสำนวน อุบัติเหตุ

เรื่อง รถยนต์บรรทุก หมายเลขทะเบียน บฉ 16 ประสบอุบัติเหตุได้รับความเสียหาย

สรุปข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2545 นาย ว. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล พ. ได้ขับรถยนต์ของทางราชการประสบอุบัติเหตุเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหาย 144,450 บาท ผลการสอบสวนสรุปได้ดังนี้

เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2545 นาย ว. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล พ. ได้ขออนุญาตใช้รถยนต์ของทางราชการต่อ นาย ว. ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล พ. ด้วยวาจาแล้ว เนื่องจากเป็นกรณีเร่งด่วนเพื่อไปติดต่อรับเอกสารเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการลา การเลื่อนขั้นเงินเดือน บัญชีอัตราเงินเดือนข้าราชการพลเรือนที่จังหวัด ส. ทั้งๆ ที่ว่าการอำเภอ อ. มีเอกสารดังกล่าว โดยใช้รถยนต์ส่วนกลางหมายเลขทะเบียน บฉ 16 ยี่ห้อฟอร์ด ขณะเดินทางได้ประสบอุบัติเหตุเนื่องจากลื่นไถลด้านขวาเกิดระเบิดทำให้รถเสียการควบคุมพลิกคว่ำตกลงข้างทางเหตุเกิดระหว่างหลักกิโลเมตรที่ 5-6 จังหวัด ส. ความเสียหายคิดเป็นเงิน 144,450 บาท

ความเห็นคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด มีความเห็นดังนี้

1. กรณีการสอบสวนข้อเท็จจริงมีเหตุควรเชื่อว่า นาย ว. ได้เดินทางออกจากองค์การบริหารส่วนตำบล พ. ซึ่งเป็นเวลา 16.00 น. และอาจเป็นสาเหตุที่ให้นาย ว. อ้างไม่ได้ว่าเดินทางไปราชการเนื่องจากหน่วยงานราชการมีเวลาปิดทำการ 16.30 น. และจากคำให้การของนาง ว. และ นาง ก. ได้ระบุว่า นาย ว. ได้เดินทางจากองค์การบริหารส่วนตำบล พ. เวลา 16.00 น. แต่นาย ว. กล่าวอ้างว่ารถประสบอุบัติเหตุเวลา 15.30 น. ซึ่งขัดแย้งกันเองกับพยานหลักฐานอื่น ๆ

2. จากการสอบประจักษ์พยาน และบันทึกประจำวันของสถานีตำรวจภูธร จังหวัด ส. พบว่าเป็นความประมาทของนาย ว. จึงอาจเป็นสาเหตุก่อให้เกิดอันตราย แก่ทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล พ. ประกอบกับสภาพรถยนต์มีเหตุควรเชื่อว่า นาย ว. ได้ขับรถโดยประมาท นำมาคาดเลี้ยวหรือ ขับรถยนต์โดยประมาทอย่างร้ายแรง หรือจงใจให้เกิดความเสียหาย ทำให้เกิดเหตุดังกล่าวขึ้น เป็นความผิดตามมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

3. เพื่อให้ดำเนินงานกรณีดังกล่าวเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อประโยชน์ของราชการเห็นควรดำเนินการ ดังนี้

3.1 สาเหตุที่เกิดความเสียหายเกิดจากความประมาทอย่างร้ายแรงของผู้ใช้รถ

3.2 จำนวนหรือมูลค่าของความเสียหาย 144,450 บาท ตามบันทึกรายงานผลการประเมินราคาความเสียหายของรถยนต์ ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2545 ของคณะกรรมการประเมิน/ตีราคาความเสียหายของรถยนต์หมายเลขทะเบียน บฉ 16 ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล พ. ที่ 8/2545 ลงวันที่ 28 มกราคม 2545

3.3 ผู้ที่ต้องรับผิดชอบในความเสียหาย คือ นาย ว.

4. สรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเห็นว่า การสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานที่เชื่อได้ว่าเป็นการเดินทางไปราชการจริง กรณีดังกล่าวเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้ทรัพย์สินของทางราชการได้รับความเสียหาย จึงให้นาย ว. ผู้กระทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนเต็มจำนวน ตามที่คณะกรรมการประเมิน/ตีราคาความเสียหายของรถยนต์หมายเลขทะเบียน บฉ 16

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบตามความเห็นคณะกรรมการสอบสวน

ประเด็นที่พิจารณา มีผู้ใดต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายหรือไม่

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2545 เวลาประมาณ 16.00 น. นาย ว. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล พ. ได้ขออนุญาตจากนาย ว. ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล พ. ด้วยวาจาใช้รถยนต์ส่วนบุคคลหมายเลขทะเบียน บฉ 16 เพื่อติดต่อรับเอกสารเร่งด่วนที่จังหวัด ส. และได้ประสบอุบัติเหตุขณะเดินทาง เนื่องจากล้อหน้าขวาระเบิด ทำให้รถเสียการควบคุมตกลงข้างทางฝั่งด้านขวามือพลิกคว่ำบริเวณบ้าน น. จังหวัด ส. ค่าเสียหาย 134,000 บาท ความเสียหายดังกล่าวเกิดจากนาย ว. นำรถยนต์ของทางราชการเพื่อไปรับเอกสารที่อ้างว่าเป็นเอกสารเร่งด่วน แต่เมื่อพิจารณาจากข้อเท็จจริงปรากฏว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับระเบียบว่าด้วยการลา การเลื่อนขั้นเงินเดือน บัญชีอัตราเงินเดือน ข้าราชการพลเรือน ซึ่งสามารถจัดหาได้จากที่ว่าการอำเภอ. แต่กลับเดินทางไปรับเอกสารดังกล่าวที่บ้านพักพัฒนาการจังหวัด ส. ซึ่งมีใช้สถานที่ราชการประกอบกับเอกสารที่ไปขอรับเป็นเอกสารระเบียบทั่วไปของทางราชการที่สามารถค้นหาได้ทั่วไปมิใช่เรื่องเร่งด่วนตามที่กล่าวอ้าง กรณียังรับฟังไม่ได้ว่าเป็นการเดินทางไปเพื่อประโยชน์ของราชการ ความเสียหายดังกล่าวจึงมิได้เกิดจากการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ นาย ว. จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเต็มจำนวน

คิดเป็นเงิน 134,000 บาท ตามบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ตามนัยมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.2539

ณัฐพร จอมคำสิงห์ ย่อ
ธนศักดิ์ บุรณะเจริญ ตรวจ

สำนวนเลขที่ 96/320/2548

ประเภทสำนวน อุบัติเหตุ

เรื่อง รถยนต์เก็บขนมูลฝอยประสบอุบัติเหตุชนท้ายรถยนต์โดยสารประจำทางปรับอากาศได้รับความเสียหาย

สรุปข้อเท็จจริง เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2547 นาย จ. ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ ได้นำรถยนต์เก็บขนมูลฝอย ออกปฏิบัติหน้าที่แล้วเกิดอุบัติเหตุชนท้ายรถยนต์โดยสารปรับอากาศได้รับความเสียหาย เป็นจำนวนเงิน 17,330 บาท

ความเห็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด อุบัติเหตุอยู่ระหว่างการปฏิบัติหน้าที่ มิได้เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง

คำวินิจฉัยสั่งการของผู้แต่งตั้ง เห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน

ประเด็นที่พิจารณา มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องชดเชยค่าเสียหายหรือไม่

กฎหมายที่พิจารณา พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

คำวินิจฉัยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ข้อเท็จจริงตามสำนวนการสอบสวนปรากฏว่า นาย จ. ลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ ได้ขับรถยนต์เก็บขนมูลฝอยของทางราชการ ออกปฏิบัติหน้าที่เก็บขนมูลฝอยที่ถนนพทุธบูชาให้กับประชาชน เมื่อเก็บขนมูลฝอยเสร็จแล้วได้นำมูลฝอยที่เก็บไปเทที่โรงงานกำจัดมูลฝอยหนองแขม ขณะเดินทางมาถึงบริเวณแยกเพชรเกษม ซอย 69 ถนนเพชรเกษม รถยนต์โดยสารปรับอากาศซึ่งแล่นอยู่ข้างหน้าได้หยุดรถตามสัญญาณไฟจราจรทำให้ นาย จ. ซึ่งขับรถตามหลังไม่สามารถหยุดรถได้ทัน ประกอบกับรถบรรทุกขยะหนักเต็มคันรถทำให้ควบคุมรถไม่ได้ จึงไถลมาชนท้ายรถยนต์โดยสารปรับอากาศ เป็นเหตุให้รถยนต์โดยสารปรับอากาศได้รับความเสียหาย รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 17,330 บาท พิจารณาดังนี้ได้ว่า นาย จ. ขับรถไม่เว้นระยะห่างจากรถยนต์คันหน้าให้เพียงพอที่จะหยุดรถได้ทัน เป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แต่เมื่อคำนึงถึงความร้ายแรงแห่งการกระทำและความเป็นธรรม จึงให้นาย จ. รับผิดชอบละ 65 ของค่าสินไหมทดแทน จำนวน 17,330 บาท คิดเป็นเงิน 11,264.50 บาท ตามนัยมาตรา 10 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

ศศิธร ช่อกระดิน ย่อ

มณีรัตน์ ณ ระนอง ตรวจ